

DECIZIA nr. 4390 / 31.10.2018

privind contestația formulată de dl. VLI, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara
sub nr. TMR_DEC/05.03.2018

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș-Serviciul Evidență Plătitori Persoane Fizice, cu adresa nr./01.03.2018 înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. TMR_DEC/05.03.2018, asupra contestației formulată de

VLI,
CNP:
cu domiciliul în loc.

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș sub nr. TMG_REG/02.02.2018 și la Direcția Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DEC/05.03.2018.

Petentul VLI contestă Decizia referitoare la obligații de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. din 31.12.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș, pentru suma de lei, reprezentând: lei dobânzi și lei penalități de întârziere.

Contestația a fost semnată de petent, așa după cum prevede art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

În raport cu data comunicării Deciziei referitoare la obligații de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./31.12.2017 emisă de A.J.F.P. Timiș, și data depunerii contestației, respectiv 02.02.2018, contestația a fost depusă în termenul de 45 de zile prevăzut de art. 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Petentul VLI contestă Decizia referitoare la obligații de plată accesorii nr./31.12.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș pentru suma de lei, pe care o consideră nelegală și netemeinică, în cuprinsul contestației invocând următoarele motive:

1) Petentul solicită constatarea nulității de drept a deciziei contestate, pe motivul că nu îndeplinește condițiile art. 46 din Legea nr. 207/2015, în sensul că: actele administrative fiscale emise pe **SUPPORT DE HARTIE** „trebuie să poarte obligatoriu semnătura și ștampila organului emitent”, în speță, în opinia sa, nefiind în situația unui act emis electronic.

2) Petentul susține că nu datorează obligațiile fiscale accesorii, ci dimpotrivă organul fiscal are obligația de a-i restitui suma de lei, sumă stabilită de instanța de judecată prin Hotărârea nr./19.12.2017 a Judecătorei Timișoara, pronunțată în Dosarul nr./2014*.

De asemenea, petentul solicită „suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea definitivă a Dosarului nr./2014**”.

II. Prin Decizia referitoare la obligații de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./31.12.2017, organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Timiș au stabilit în sarcina petentului, în temeiul art. 98 lit.c) și art.173 alin.5 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, în sumă totală de lei, reprezentând:

- lei dobânzi aferente impozitului pe venituri din activități independente, cod 51;

- lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venituri din activități independente, cod 51;

- lei dobânzi aferente diferenței de impozit anual de regularizat, cod 63;

- lei penalități de întârziere aferente diferenței de impozit anual de regularizat, cod 63;

- lei dobânzi aferente contribuției de asigurări sociale sănătate datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente, și persoanele care nu realizează venituri, cod 111;

- lei penalități de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale sănătate datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente, și persoanele care nu realizează venituri, cod 111;

- lei dobânzi aferente contribuției de asigurări sociale sănătate datorate de persoanele fizice - Regularizări, cod 460;

- leu penalități de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale sănătate datorate de persoanele fizice - Regularizări, cod 460.

III. Luând în considerare constatările organului fiscal, motivele invocate de contestatar, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate, se rețin următoarele:

1) Referitor la motivele de nulitate a deciziei contestate invocate de petent, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă motivele invocate de petent privind lipsa unor elemente ale actului administrativ fiscal atacat, respectiv semnătura persoanei împuternicite al organului fiscal, precum și ștampila organului fiscal emitent, atrag nulitatea Deciziei referitoare la obligații de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./31.12.2017 contestate.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligații de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./31.12.2017, organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Timiș au stabilit în sarcina petentului suma totală de lei, reprezentând obligații fiscale accesorii. Conform Anexei la Decizia nr./31.12.2017, documentele prin care s-au individualizat sumele de plată care au determinat stabilirea în sarcina petentului a obligațiilor fiscale accesorii în sumă totală de lei, sunt:

- din 15.09.2017 emis de Serviciul Municipal L;
- din 28.08.2017;
- din 28.08.2017;
- din 28.09.2017.

Potentul contestă Decizia referitoare la obligații de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./31.12.2017, în sumă de lei, considerând-o ca fiind nulă de drept, pe motiv că nu îndeplinește condițiile de formă prevăzute de 46 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, în sensul că: actele administrative fiscale emise pe **SUPPORT DE HARTIE** „trebuie să poarte obligatoriu semnătura și ștampila organului emitent”, în speță, în opinia sa, nefiind în situația unui act emis electronic.

Conform documentelor existente la dosarul cauzei, Decizia referitoare la obligații de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./31.12.2017, a fost transmisă petentului, prin poștă cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, prin Unitatea de Imprimerie Rapidă, așa cum rezultă din cele arătate de A.J.F.P. Timiș, fiind inclusă în categoria actelor administrativ fiscale care se emit prin intermediul centrului de imprimare masivă potrivit Ordinului nr. 1155/2016.

Decizia referitoare la obligații de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./31.12.2017 poartă în subsolul documentului, mențiunea *„Document editat prin sistemul informatic, valabil fără semnătură și ștampilă, conform OMFP nr. 1155/2016 privind emiterea prin intermediul centrului de imprimare masivă a unor acte administrative fiscale și procedurale.”*

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile prevăzute la art. 46 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală care stipulează următoarele:

ART. 46 Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal se emite în scris, pe suport hârtie sau în formă electronică.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:

a) denumirea organului fiscal emitent;

b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;

c) datele de identificare a contribuabilului/plătitorului și, dacă este cazul, datele de identificare a persoanei împuternicite de

contribuabil/plătitor;

d) obiectul actului administrativ fiscal;

e) motivele de fapt;

f) temeiul de drept;

g) numele și calitatea persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;

h) semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, precum și ștampila organului fiscal emitent;

i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația;

j) mențiuni privind audierea contribuabilului/plătitorului.

(3) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică cuprinde elementele prevăzute la alin. (2), cu excepția elementelor prevăzute la lit. h).

(4) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică de organul fiscal central se semnează cu semnătura electronică extinsă a Ministerului Finanțelor Publice, bazată pe un certificat calificat.

(5) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică de organul fiscal local se semnează cu semnătura electronică extinsă a autorității administrației publice locale din care face parte organul fiscal local emitent, bazată pe un certificat calificat.

(6) Actul administrativ fiscal emis în condițiile alin. (2) și tipărit prin intermediul unui centru de imprimare masivă este valabil și în cazul în care nu poartă semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului emitent, dacă îndeplinește cerințele legale aplicabile în materie.

(7) Prin ordin al președintelui A.N.A.F. se stabilesc categoriile de acte administrative fiscale care se emit, în condițiile alin. (6), de către organul fiscal central.”

Conform dispozițiilor art. 49 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, republicată:

ART. 49 Nulitatea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații:

a) este emis cu încălcarea prevederilor legale privind competența;

b) nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la [art. 46](#) alin. (6), precum și organul fiscal emitent;

c) este afectat de o gravă și evidentă eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o gravă și evidentă eroare atunci când cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atât de viciate încât, dacă acestea ar fi fost înlăturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa.

(2) Nulitatea se poate constata de organul fiscal competent sau de organul de soluționare a contestației, la cerere sau din oficiu. În situația în care nulitatea se constată de organul fiscal competent, acesta emite o decizie ce se comunică contribuabilului/plătitorului.

(3) Actele administrative fiscale prin care sunt încălcate alte prevederi legale decât cele prevăzute la alin. (1) sunt anulabile. Prevederile [art. 50](#) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Ordinul nr. 1.155 din 7 aprilie 2016 privind emiterea prin intermediul centrului de imprimare masivă a unor acte administrative fiscale și procedurale, dat în aplicarea art. 46 alin. (6) și (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„ART. 1

*Prin prezentul ordin se stabilesc categoriile de acte administrative fiscale și procedurale, emise de către organele fiscale centrale și tipărite prin intermediul centrului de imprimare masivă, **valabile fără semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal central, potrivit legii, și ștampila organului emitent, îndeplinind cerințele legale aplicabile în materie.***

ART. 2

Actele administrative fiscale și procedurale prevăzute la art. 1 sunt următoarele:

(...)

3. decizie referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere;

(...).”

Față de prevederile legale precitate, se reține că organele fiscale pot emite acte administrativ fiscale prin intermediul mijloacelor informatice care sunt valabile fără semnătura și ștampila organului emitent printre care se regăsește și decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere.

Ca urmare, nu se poate reține argumentul petentului cu privire la nulitatea actului administrativ fiscal atacat pe motivul că acesta nu poartă semnătura și ștampila organului fiscal emitent, ceea ce atrage nulitatea absolută a deciziei, întrucât Ordinul nr. 1155/2016 se referă la emiterea prin intermediul centrului de imprimare masivă a unor acte administrative și procedurale, dat în aplicarea art. 46 alin. (6) și (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Mai mult, Decizia referitoare la obligații de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./31.12.2017 poartă în subsolul documentului, mențiunea „Document editat prin sistemul informatic, valabil fără semnătură și ștampilă, conform OMFP nr.

1155/2016 privind emiterea prin intermediul centrului de imprimare masivă a unor acte administrative fiscale și procedurale.”

În concluzie, argumentul petentului cu privire la nulitatea actului administrativ fiscal atacat pe motivul că acesta nu poartă semnătura și ștampila organului fiscal emitent, nu a putut fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației, deoarece din analiza documentelor existente la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare, precitate, rezultă că acesta respectă prevederile art. 46 alin. (6) și (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, respectiv Ordinul nr. 1155/2016, în sensul că acesta a fost editat prin intermediul centrului de imprimare masivă a unor acte administrative fiscale și procedurale, fiind astfel valabilă fără semnătura și ștampila organului emitent, îndeplinind cerințele aplicabile actelor administrative și procedurale, potrivit legii, nereprezentând un element de natură a determina nulitatea deciziei contestate, așa cum s-a demonstrat în cele ce preced și în virtutea principiului general de drept ***ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus***.

Pe cale de consecință, Decizia referitoare la obligații de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./31.12.2017, editată prin intermediul mijloacelor informatice, care sunt valabile fără semnătura și ștampila organului emitent, conform prevederilor Ordinului nr. 1155/2016, îndeplinește cerințele legale aplicabile actelor administrative, motiv pentru care contestația se va respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere și se va proceda la soluționarea pe fond a contestației.

2) Referitor contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligații de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./31.12.2017, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este legalitatea calculării în sarcina petentului de accesorii, în condițiile în care până la data prezentei - A.J.F.P. Timiș ca unitate fiscală de administrare nu a comunicat structurii de soluționare a contestațiilor din cadrul D.G.R.F.P. Timișoara dovada comunicării către petentul VLI a celor 4 titluri de creanță care au determinat stabilirea în sarcina petentului a obligațiilor fiscale accesorii în sumă totală de lei, respectiv: din 15.09.2017 emis de Serviciul Municipal L; din 28.08.2017; din 28.08.2017; din 28.09.2017, punând astfel D.G.R.F.P. Timișoara în imposibilitatea stabilirii stării de fapt în cauza supusă soluționării prin raportare la normele legale incidente cauzei.

În fapt, pentru neachitarea la termen a creanțelor fiscale principale, respectiv a impozitului pe venituri din activități independente, diferenței de impozit anual de regularizat, a contribuției de asigurări sociale sănătate

datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente, și persoanele care nu realizează venituri, precum și a contribuției de asigurări sociale sănătate datorate de persoanele fizice - Regularizări, în data de 31.12.2017 organele fiscale din cadrul A.J.F.P. Timiș prin **Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. .../31.12.2017** contestată, au calculat în sarcina petentului VLI accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, în sumă totală de lei, reprezentând: lei dobânzi și lei penalități de întârziere.

Debitele principale la care au fost calculate accesorii prin decizia contestată au fost stabilite de organele fiscale din cadrul Serviciului Fiscal Municipal L, fiind preluate în evidența fiscală a A.J.F.P. Timiș în cursul anului 2017 ca urmare a faptului că petentul și-a stabilit domiciliul în Timișoara.

Petentul susține că nu datorează obligațiile fiscale accesorii, ci dimpotrivă organul fiscal are obligația de a-i restitui suma de lei, sumă stabilită de instanța de judecată prin Hotărârea nr. .../19.12.2017 a Judecătorei Timișoara, pronunțată în Dosarul nr./2014*.

În drept, potrivit prevederilor art. 98 lit. c), a art. 173 alin. (1) și (5), și art. 174 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală:

„ART. 98 Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere (...)

c) deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii;”

„ART. 173 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(...)

(5) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii, cu excepția situației prevăzute la [art. 227](#) alin. (8).”

„ART. 174 Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(...)

„ART. 176 Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile [art. 174](#) alin. (2) - (4) și [art. 175](#) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Potrivit prevederilor legale mai sus citate, pentru neachitarea la termenul de scadenta de către debitor a obligațiilor de plata, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadenta și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că, în data de 31.12.2017, în sarcina petentului VLI au fost stabilite accesorii pentru neachitarea la termen a creanțelor fiscale principale, respectiv a impozitului pe venituri din activități independente, diferenței de impozit anual de regularizat, a contribuției de asigurări sociale sănătate datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente, și persoanele care nu realizează venituri, precum și a contribuției de asigurări sociale sănătate datorate de persoanele fizice – Regularizări, prin **Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./31.12.2017** contestată, accesorii în suma totală de lei, respectiv: lei dobânzi și lei penalități de întârziere.

Conform motivației organelor fiscale din cadrul A.J.F.P. Timiș – S.E.P.P.F., rezultă că, debitele la care au fost calculate accesorii prin decizia contestată au fost stabilite de organul fiscal din cadrul Serviciului Fiscal Municipal L, fiind preluate în evidența fiscală a A.J.F.P. Timiș în cursul anului 2017 ca urmare a faptului că petentul și-a stabilit domiciliul în Timișoara.

Din analizarea Anexei la Decizia nr./31.12.2017, existentă în fotocopie la dosarul cauzei, rezultă că, documentele prin care s-au individualizat sumele de plată care au determinat stabilirea în sarcina petentului a obligațiilor fiscale accesorii în sumă totală de lei, sunt:

- din 15.09.2017 emis de Serviciul Municipal L;
- din 28.08.2017;
- din 28.08.2017;
- din 28.09.2017.

Analizând documentele existente la dosarul cauzei, respectiv starea de fapt în cauza supusă soluționării raportat la susținerile părților, rezultă conform Anexei la Decizia nr./31.12.2017 că documentele prin care s-au individualizat sumele de plată care au determinat stabilirea în sarcina petentului a obligațiilor fiscale accesorii în sumă totală de lei, sunt: din 15.09.2017 emis de Serviciul Municipal L; din 28.08.2017; din 28.08.2017; din 28.09.2017.

În scopul soluționării contestației în conformitate cu prevederile art. 276 (1) din Noul Cod de procedură fiscală, cu adresa nr./13.07.2018, D.G.R.F.P. Timișoara a solicitat Serviciului Fiscal Municipal L al A.J.F.P. Timiș, ca în termen de 5 zile de la primirea adresei să completeze dosarul contestației cu dovada comunicării către petentul VLI a celor 4 titluri de creanță.

Serviciul Fiscal Municipal L al A.J.F.P. Timiș a formulat răspunsul său, transmis cu adresa nr./26.07.2018 și înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr./01.08.2018, precizând că: documentul cu nr. din 15.09.2017 este de fapt numărul de înregistrare atribuit de A.J.F.P. Timiș adresei de transfer a dosarului fiscal, celelalte documente având codul 35301 fiind emise de A.J.F.P. Timiș. După data de 30.07.2017, data plecării dosarului de la S.F.M. L, aceasta nu a mai emis nici un document pe numele petentului, iar dosarul fiscal cu toate documentele se află la A.J.F.P. Timiș.

Pe cale de consecință, în considerarea adresei nr./26.07.2018 a Serviciului Fiscal Municipal L, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr./01.08.2018, în conformitate cu prevederile art. 276 (1) din Noul Cod de procedură fiscală, cu adresa nr./20.08.2018, D.G.R.F.P. Timișoara a solicitat A.J.F.P. Timiș, în calitate de organ fiscal de administrare care conduce evidența creanțelor fiscale ale petentului, ca în termen de 5 zile de la primirea adresei să completeze dosarul contestației cu dovada comunicării către petentul VLI a celor 4 titluri de creanță.

Până la data prezentei, A.J.F.P. Timiș nu a formulat răspunsul său în legătură cu solicitarea D.G.R.F.P. Timișoara conținută în adresa nr./20.08.2018, punând astfel D.G.R.F.P. Timișoara în imposibilitatea stabilirii stării de fapt în cauza supusă soluționării prin raportare la normele legale incidente cauzei, în considerarea necesității soluționării contestației într-un termen rezonabil, se vor avea în vedere dispozițiile consacrate de art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată prin Legea nr. 30/1994, în legătură cu soluționarea cererilor într-un termen rezonabil, D.G.R.F.P. Timișoara procedând la analizarea contestației în condițiile legii.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că motivațiile organelor fiscale din cadrul A.J.F.P. Timiș-SEPPF, conținute de documentul nr./01.03.2018, nu sunt de natură a clarifica starea de fapt în cauza dedusă judecării, atâta vreme cât acestea se bazează pe conținutul „Situației analitice debite plăți solduri”, care așa cum a statuat în mod repetat instanțele de control judiciar, confirmând interpretarea dată normelor legale conținute de Codul de Procedură Fiscală, nu reprezintă un act administrativ fiscal, respectiv un titlu de creanță prin care să poată fi stabilită în sarcina unui contribuabil o obligație fiscală – a se vedea în acest sens Sentința Civilă nr. .../2016 a Tribunalului Timiș, Decizia Civilă nr./2016 a Curții de Apel Timișoara, ș.a.m.d.

Potrivit art. 46 alin. (1) și (2) și a art. 47 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de Procedură Fiscală:

„ART. 46 Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal se emite în scris, pe suport hârtie sau în formă electronică.

(2) *Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:*

- a) denumirea organului fiscal emitent;*
- b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;*
- c) datele de identificare a contribuabilului/plătitorului și, dacă este cazul, datele de identificare a persoanei împuternicite de contribuabil/plătitor;*
- d) obiectul actului administrativ fiscal;*
- e) motivele de fapt;*
- f) temeiul de drept;*
- g) numele și calitatea persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;*
- h) semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, precum și ștampila organului fiscal emitent;*
- i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația;*
- j) mențiuni privind audierea contribuabilului/plătitorului.*

(...)

ART. 47 Comunicarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului/plătitorului căruia îi este destinat. În situația contribuabilului/plătitorului fără domiciliu fiscal în România, care și-a desemnat împuternicit potrivit art. 18 alin. (4), precum și în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz.”

Pornind de la aceste prevederi legale, se constată că „Situația analitică debite plăți solduri” la care face trimitere A.J.F.P. Timiș și care a constituit temeiul calculului accesoriilor nu reprezintă act administrativ-fiscal, nu cuprinde mențiunile la care se referă art. 46, nu se comunică contribuabilului, ci reprezintă în realitate un înscris care face parte din evidența internă a organului fiscal, aspect legal care determină imposibilitatea stabilirii stării de fapt, așa cum s-a demonstrat în cele ce preced, în lipsa clarificărilor solicitate de la A.J.F.P. Timiș.

Pe cale de consecință, având în vedere cele expuse în cuprinsul prezentei decizii, în condițiile în care:

- până la data prezentei - A.J.F.P. Timiș ca unitate fiscală de administrare nu a comunicat structurii de soluționare a contestațiilor din cadrul D.G.R.F.P. Timișoara dovada comunicării către petentul VLI a celor 4 titluri de creanță care au determinat stabilirea în sarcina petentului a obligațiilor fiscale accesorii în sumă totală de lei, respectiv: din 15.09.2017 emis de Serviciul Municipal L; din 28.08.2017; din 28.08.2017; din 28.09.2017, punând astfel D.G.R.F.P. Timișoara în imposibilitatea stabilirii stării de fapt în cauza supusă soluționării prin raportare la normele legale incidente cauzei.

- în lipsa dovezilor comunicării către petentul VLI a celor 4 titluri de creanță care au determinat stabilirea în sarcina petentului a obligațiilor fiscale accesorii în sumă totală de lei, raportat la faptul că argumentele AJFP Timiș în calitate de organ fiscal de administrare referitor la fundamentarea modului de calcul al accesoriilor contestate au la bază DOAR Situația analitică debite plăți solduri a petentului VLI, care în lipsa celorlalte înscrisuri de natura mijloacelor de probă, de la dosar, solicitate expres AJFP Timiș, necomunicate, nu clarifică starea de fapt, pentru motivele descrise în cele ce preced;

- urmare demersurilor întreprinse de către structura specializată de soluționare a contestațiilor cu adresa nr. .../13.07.2018 la Serviciul Fiscal Municipal L al A.J.F.P. Timiș, în calitate de fost organ de administrare al petentului, care a transmis A.J.F.P. Timiș dosarul fiscal ca urmare a faptului că petentul și-a stabilit domiciliul în loc. Timișoara, precum și la organul fiscal emitent, respectiv A.J.F.P. Timiș, cu adresa nr. .../20.08.2018, înregistrată la A.J.F.P. Timiș sub nr. .../06.09.2018, care până la data emiterii prezentei decizii nu a dat curs solicitării, punând astfel D.G.R.F.P. Timișoara în imposibilitatea stabilirii stării de fapt în cauza supusă soluționării prin raportare la normele legale incidente cauzei,

se va desființa Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. .../31.12.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș, pentru suma totală de lei, în conformitate cu dispozițiile art. 279 alin. (3) și alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„Soluții asupra contestației

(...)

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situația de fapt în cauza dedusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent și de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desființat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”,

coroborate cu prevederile pct.11.4 din OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care prevăd:

„11.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. [...]”,

urmând ca organele fiscale din cadrul A.J.F.P. Timiș să procedeze la reanalizarea situației fiscale a petentului ținând cont de prevederile legale în vigoare, precum și de cele reținute prin prezenta, în considerarea principiului rolului activ în vederea determinării corecte a situației fiscale a petentului.

Susținerea petentului că organul fiscal are obligația de a-i restitui suma de lei, sumă stabilită de instanța de judecată prin Hotărârea nr./19.12.2017 a Judecătorei Timișoara, pronunțată în Dosarul nr./2014*, este lipsită de relevanță în cauza dedusă judecării – legalitatea calculării accesoriilor pentru neplata la termen a obligațiilor fiscale cuprinse în cele 4 titluri de creanță indicate în cele ce preced – atâta vreme cât din cuprinsul dispozitivului Sentinței civile nr./19.12.2017 a Judecătorei Timișoara, pronunțată în Dosarul nr./2014*, rămasă definitivă la data de 22.06.2018 prin Hotărârea civilă nr. 1149/2018 a Tribunalului Timiș, din același dosar, rezultă că instanța de contencios administrativ a admis contestația la executare formulată de petentul VLI, a dispus anularea titlului executoriu nr./31.01.2014 a popririlor înființate în baza acestuia și a întregii executări silită pornita în baza actului de executare nr./31.01.2014, în dosarul de executare silită nr. 3472/17.03.2011, dispunând de asemenea restituirea către contestator: a taxei judiciare de timbru în cuantum de lei, a sumei de lei reprezentând diferență onorariu expertiză, obligând intimanta DGRFP Timișoara să plătească petentului cheltuieli de judecată în cuantum de lei, neputându-se stabili vreo legătură de cauzalitate între cauza dedusă judecării și cheltuielile de judecată stabilite în sarcina autorității fiscale în cauza dosarului nr./2014 al Tribunalului Timiș.

În virtutea principiului general de drept *nemo censitur ignorare legem*, invederăm petentului că solicitarea sa de „suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea definitivă a Dosarului nr./2014*” conform art. 278 din Codul de procedură fiscală poate fi adresată instanței de judecată competente conform Legii nr. 554/2004.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul art.279 alin. (3) și alin. (4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, coroborate cu prevederile pct.11.4 din OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se va:

DECIDE :

- *desființarea* Deciziei referitoare la obligațiile de plata accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./31.12.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș, pentru suma totală de lei, reprezentând:

- lei dobânzi, și
- lei penalități de întârziere,

urmând ca organele fiscale să procedeze la reanalizarea situației fiscale a petentului ținând cont de prevederile legale în vigoare, precum și de cele reținute prin prezenta.

- prezenta decizie se comunica la:
 - VLI;
 - A.J.F.P. Timiș, cu aplicarea prevederilor pct. 7.6. din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015.

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul Timiș in termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,